

УДК 343.611-055.2

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2026.93.4.3>

ФЕМІЦИД ЯК ЗЛОЧИН: СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ

Боднарук О.М.,

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича*

ORCID: 0000-0003-0752-8011

e-mail: O.Bodnaruk@chnu.edu.ua

Шевчук А.В.,

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича*

ORCID: 0000-0003-4501-0440

e-mail: An.Shevchuk@chnu.edu.ua

Боднарук О.М., Шевчук А.В. Феміцид як злочин: світові тенденції криміналізації.

Звернено увагу на статистичні дані Управління ООН з наркотиків і злочинності (UNODC) та структури ООН-Жінки щодо значної кількості вбитих жінок, які стали жертвами насильства, пов'язаного саме зі статтю, а також на мотиви такого роду вбивств (ревності, відмова від припинення стосунків, помста за повідомлення поліції або небажання прийняти нові стосунки після розриву), найпоширеніші тригери (домашнє насильство, вживання алкоголю, зловживання психоактивними речовинами та конфлікти) та фактори, що сприяють феміцидам – вогнепальна зброя та технології як інструмент контролю (йдеться про нові загрози, зокрема про насильство, пов'язане з онлайн-стеженням, доксинг (публікація приватної ідентифікаційної інформації про людину в інтернеті без її згоди) та насильство, пов'язане з використанням зображень).

Зосереджено окрему увагу на досвіді Італії у контексті криміналізації феміциду (вбивства жінки на ґрунті статі). Деталізовано причини, які спонукали італійський уряд внести відповідні зміни до Кримінального кодексу, окреслено загалом відповідну статистику та обставини резонансного вбивства, яке стало поштовхом до розроблення та прийняття норм, якими встановлено, що феміцид є злочином, який карається довічним позбавленням волі. Виокремлюються аргументи як прибічників, так і скептиків доцільності цього шляху. Наголошено, що представники останніх вважають, що прогалини у відповідному юридичному захисті відсутні та що нове визначення феміциду є занадто розмитим і суддям буде важко його застосовувати, а оскільки більшість жінок в Італії гинуть від рук своїх нинішніх або колишніх партнерів, довести, що мотивом вбивства була статева приналежність, буде складно.

Розглянуто, яким саме чином закріплені положення про феміцид у Кримінальному кодексі Італії (як держави, яка останньою нещодавно впровадила відповідні зміни та доповнення), а також законодавстві інших зарубіжних країн, що пройшли цей шлях раніше. Зокрема, наводяться приклади Кіпру, Мальти, Хорватії, Коста-Рики та Аргентини. Наголошено, що в останній, на противагу іншим державам, наразі відбуваються процеси переосмислення доцільності такої окремої норми про феміцид.

Ключові слова: феміцид, фемініцид, вбивство жінки, вбивство на ґрунті статі, вбивства за гендерною ознакою, гендерне насильство, насильство щодо жінок.

Bodnaruk O.M., Shevchuk A.V. Femicide as a crime: global criminalization trends.

Attention is drawn to statistics from the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) and UN Women on the significant number of women killed as victims of gender-based violence, as well as the motives for such killings (jealousy, refusal to end a relationship, revenge for reporting to the police, or unwillingness to accept a new relationship after a breakup), the most common triggers (domestic

violence, alcohol consumption, psychoactive substance abuse, conflicts), and factors leading to femicide – firearms and technology as instruments of control (meaning new threats, including violence related to online stalking, doxing (publishing private identifying information about a person on the internet without their consent), and violence related to the use of images).

Particular attention is paid to Italy's experience in the context of the criminalization of femicide (the killing of a woman on the grounds of her gender). The reasons that prompted the Italian government to amend the Criminal Code are detailed, and the relevant statistics and circumstances of the widely publicized murder that prompted the development and adoption of regulations establishing femicide as a crime punishable by life imprisonment are outlined. The arguments of both supporters and skeptics of the advisability of this approach are highlighted. It is highlighted that the second group believes that there are no gaps in the relevant legal protection and that the new definition of femicide is too blurred and difficult for judges to apply, and since most women in Italy are killed by their current or former partners, it will be difficult to prove that gender was the motive for the murder.

The article examines how the provisions on femicide are codified in the Criminal Code of Italy (as the state that most recently introduced the relevant changes and amendments), as well as in the legislation of other foreign countries that have already taken this path. In particular, examples from Cyprus, Malta, Croatia, Costa Rica, and Argentina are given. It is highlighted that in the last-mentioned country, unlike other states, the necessity of such a separate provision on femicide is currently being reconsidered.

Key words: femicide, feminicide, murder of a woman, gender-based murder, gender-based killings, gender-based violence, violence against women.

Постановка проблеми. Завжди цікавим видається те, яким чином сучасне законодавство намагається адаптуватися та відповідати новим викликам, як змінюються погляди на кримінально-правовий захист найважливіших об'єктів. З огляду на це, можуть видозмінюватися підходи до кваліфікації певних кримінальних правопорушень, що часто не однаково позитивно сприймається суспільством загалом, а також юридичною спільнотою зокрема. Останнім часом дедалі частіше у інформаційному просторі з'являється термін «феміцид», який, водночас, не є чимось абсолютно новим для науки кримінального права. Проте, оскільки світові тенденції свідчать про зацікавленість все більшої кількості держав у криміналізації феміциду (або як мінімум – у активних дискусіях навколо цієї проблематики), доречним буде зробити невеличкий огляд як причин цього, так і відповідних норм, які свого часу почали та продовжують з'являтися у кримінальному законодавстві різних держав.

Ступінь дослідження. Проблематика феміциду у кримінально-правовому контексті досліджувалася такими окремими українськими науковцями як Тетяна Сироїд, Валерія Соколова, Галина Татаренко, Вячеслав Туляков. Водночас, дане питання потребує додаткового вивчення, оскільки певні аспекти значною мірою залишаються поза увагою наукової спільноти, хоча становлять значний суспільний інтерес і є доволі перспективними.

Метою дослідження є огляд сучасної кримінально-правової проблематики феміциду та пов'язаних із ним норм, що містяться у законодавствах окремих зарубіжних країн.

Виклад основного матеріалу. Кожні 10 хвилин десь у світі жінка або дівчинка гине від рук знайомої людини – партнера, чоловіка або члена сім'ї. Про це зазначається у доповіді Управління ООН з наркотиків і злочинності (UNODC) та структури ООН-Жінки, оприлюдненій до Міжнародного дня ліквідації насильства щодо жінок [1]. Це означає 137 загиблих щодня, і це відбувається в усіх частинах світу. У 2024 році близько 50 000 жінок і дівчат вбили партнери або члени сім'ї, йдеться у доповіді. Ці вбивства становили 60% усіх умисних убивств жінок і дівчат. «Дім залишається небезпечним і часом смертельним місцем для надто багатьох жінок і дівчат у всьому світі», – стверджує Джон Брандоліно, виконувач обов'язків виконавчого директора UNODC [2].

Феміциди, або вбивства жінок за гендерною ознакою, також трапляються за межами дому, але кількість даних про такі випадки залишається обмеженою, йдеться у доповіді. «Феміциди не відбуваються у вакуумі. Вони часто є частиною континууму насильства, яке може починатися з контролюючої поведінки, погроз та переслідування, зокрема онлайн», – зазначає Сара Гендрікс, директорка політичного департаменту ООН-Жінки [2].

Найвищий рівень феміцидів партнерами або членами сім'ї зафіксували в Африці – три жертви на 100 000 жінок і дівчат. За нею йдуть Америки (1,5), Океанія (1,4), Азія (0,7) та Європа (0,5). У Європі та Америках більшість феміцидів у 2024 році вчинені інтимними партнерами (а не ін-

шими членами сім'ї) – 64% у Європі та 69% в Америках, зазначається у доповіді. В Албанії 90% жертв феміцидів раніше зазнавали насильства від кривдника і деяких вбили лише через кілька днів після того, як правопорушників звільнили з в'язниці, попри захисні заходи, такі як охоронні приписи. Постраждали також 35 дітей, які втратили своїх матерів через феміциди. Втім, надійні дані залишаються обмеженими [2].

У доповіді зазначається, що основними мотивами вбивств були ревності, відмова від припинення стосунків, помста за повідомлення поліції або небажання прийняти нові стосунки після розриву, а поширеними тригерами названі домашнє насильство, вживання алкоголю, зловживання психоактивними речовинами та конфлікти. Вказується також, що факторами, які сприяють феміцидам, є вогнепальна зброя та технології. «Найявні дані в цій сфері свідчать, що володіння вогнепальною зброєю кривдником, який чинить насильство щодо інтимного партнера, значно підвищує ймовірність вбивства та збільшує ризик кількох жертв на 70% при вбивствах, вчинених у приватній сфері», – йдеться у звіті [1].

Технології також розглядають як інструмент контролю. Так, доповідь попереджає про нові загрози, зокрема насильство, пов'язане з використанням технологій, таке як онлайн-стеження, доксинг (публікація приватної ідентифікаційної інформації про людину в інтернеті без її згоди) та насильство, пов'язане з використанням зображень. У Сполученому Королівстві аналіз 41 огляду домашніх вбивств, опублікованих між 2011 і 2014 роками, показав, що у 58,5% випадків технології використовувалися для здійснення примусового контролю та стеження перед вбивством жертви [2].

Публічні жінки, такі як журналістки, активістки та політикині, зазнають підвищеного ризику такого технологічно опосередкованого насильства, йдеться у доповіді. Також в останній робиться висновок, що за допомогою «своєчасного і належного втручання», включно з цілеспрямованою політикою, феміцидам можна запобігти. Доповідь закликає до посилення законодавства, виконання охоронних приписів та покращення збору даних – щоб зупинити ці вбивства до того, як вони стануться [2].

Напередодні Міжнародного жіночого дня у 2025 році уряд Італії схвалив законопроект, який вводить поняття «феміцид» у законодавство країни після хвилі обурення з приводу насильства над жінками з боку їхніх колишніх або нинішніх партнерів. Згідно із цим документом, засудженням загрожує довічне позбавлення волі, а також він «передбачає обтяжуючі обставини та посилення покарання за злочини, пов'язані з аб'юзом, переслідуванням, сексуальним насильством і порнографією з метою помсти», – заявила Прем'єр-міністр Італії Джорджія Мелоні [3].

Ідея закону про феміцид обговорювалася в Італії і раніше, проте особливо активно – після вбивства 22-річної студентки університету Джулії Чететтін. Наприкінці листопада 2023 року вона була зарізана своїм колишнім хлопцем Філіппо Туреттою, який потім загорнув її тіло в пакети і викинув біля озера. Похорон Чететтін відвідали понад 8000 осіб, включаючи Мелоні. У грудні Туретта був засуджений до довічного позбавлення волі.

У 2023 році Міністерство внутрішніх справ Італії зафіксувало 117 випадків феміциду, а у 2024 році країна посіла 14-те місце в Індексі гендерної рівності ЄС, демонструючи не найкращий результат у ЄС в цілому. Інші країни-члени досягли більшого прогресу в питаннях рівності, що продовжує знижувати рейтинг Італії [3].

25 листопада 2025 року депутати італійського парламенту одноголосно проголосували за визнання феміциду (вбивства жінки на ґрунті статі) окремим злочином, що карається довічним позбавленням волі. Символічно, що законопроект був ухвалений у день, присвячений боротьбі з насильством проти жінок у всьому світі.

Згадане вбивство Джулії Чететтін стало трагедією, яка шокувала країну і спонукала уряд до дій. Вбивство було головним заголовком новин, поки вбивцю не спіймали, але саме реакція сестри Джулії, Елени, запам'яталася найбільше: вбивця не був монстром, сказала вона, а «продуктом» глибоко патріархального суспільства. Ці слова згуртували тисячі людей по всій Італії вийти на вулиці з вимогою змін. Через два роки, після тривалих і палких дебатів у парламенті, депутати проголосували за закон про феміцид. Відтепер Італія буде фіксувати кожне вбивство жінки, мотивоване її статтю, як феміцид і це робить Італію однією з небагатьох країн, де феміцид визначається як окремий вид злочину.

«Говорити про такі злочини як про наслідок пристрасного кохання або гострих ревностей – це спотворення, яке використовує романтичні, культурно прийнятні терміни. Цей закон означає, що

ми будемо першими в Європі, хто розкриє справжню мотивацію цих злочинців, а саме – ієрархію та владу», – стверджує суддя Паола ді Нікола, яка була членом експертної комісії, що вивчила 211 нещодавніх вбивств жінок на предмет спільності ознак, а потім стала однією з авторів, котрі розробили законопроект про феміцид. Італійський закон застосовуватиметься до вбивств, які є «актом ненависті, дискримінації, домінування, контролю або підкорення жінки як жінки», або які скоюються, коли жінка розриває стосунки, або ж з метою «обмеження її індивідуальних свобод». Останні дані поліції Італії свідчать про незначне зниження кількості вбитих жінок у минулому році до 116, причому 106 випадків, як стверджується, були мотивовані гендерною приналежністю. У майбутньому такі випадки реєструватимуться окремо і тягнутимуть за собою автоматично довічне позбавлення волі, що має також слугувати превентивним заходом [4].

Проте сам закон про феміцид має своїх критиків. «Немає браку захисту, немає юридичної прогалини, яку потрібно заповнити», – так висловлюється професор права Валерія Торре з Університету Фоджі. Вона вважає, що нове визначення феміциду є занадто розмитим і суддям буде важко його застосовувати. Крім того, оскільки більшість жінок в Італії гинуть від рук своїх нинішніх або колишніх партнерів, довести, що мотивом вбивства була статевая приналежність, буде складно. Окрім того, навіть ті, хто схвалює відповідне законодавство про феміцид, погоджуються, що воно має супроводжуватися набагато ширшими заходами проти статевої нерівності [4].

Наразі Італія посідає 85-те місце в Глобальному індексі гендерного розриву, що є майже найнижчим показником серед усіх країн ЄС, де трохи більше половини жінок працевлаштовані, і це лише одна з проблем. Також не існує загальноприйнятого визначення феміциду, що ускладнює підрахунок і порівняння статистичних даних.

Таким чином, Італія приєднається до Кіпру, Мальти та Хорватії як держав-членів ЄС, які ввели юридичне визначення феміциду до своїх кримінальних кодексів [4]. Першою ж у світі країною, яка юридично визначила цей термін у своєму законодавстві, у 2007 році стала Коста-Рика [5].

Розглянемо тепер, яким саме чином закріплені у кримінальному законодавстві зазначених вище держав положення про феміцид.

У статті 577-bis Кримінального кодексу **Італії** використовується термін «феміцид» і закріплюється, що «будь-яка особа, яка спричиняє смерть жінки, якщо це вчинено як акт ненависті, дискримінації, зловживання владою, акт контролю, володіння або панування над жінкою, або у зв'язку з відмовою жінки встановити або підтримувати емоційні стосунки, або як акт обмеження її індивідуальних свобод, карається довічним позбавленням волі» [6].

Кримінальне законодавство **Кіпру** у питанні феміциду опирається на «Закон про запобігання та боротьбу з насильством щодо жінок та домашнім насильством і пов'язаними з цим питаннями», у статті 10А якого визначено злочин феміциду та розширено перелік обтяжуючих обставин у його контексті:

«(1) Будь-яка особа, яка спричиняє смерть жінки незаконними діями або бездіяльністю, винна у злочині феміциду та підлягає довічному позбавленню волі: за умови, що незаконна бездіяльність становить винну недбалість у невиконанні обов'язку, навіть якщо не було наміру спричинити смерть.

(2) додатково до визначених у законі обтяжуючих обставин суд, при обчисленні та призначенні покарання за злочин феміциду, може врахувати як обтяжуючу обставину те, що смерть настала в результаті:

- (a) насильства з боку інтимного партнера;
- (b) тортур або насильства на ґрунті мізогінії;
- (c) домашнього насильства;
- (d) насильства на ґрунті честі;
- (e) насильства на ґрунті релігійних переконань;
- (f) насильства на підставі сексуальної орієнтації або гендерної ідентичності;
- (g) вчинення злочину каліцтва жіночих геніталій;
- (h) застосування насильства з метою сексуальної експлуатації та/або торгівлі людьми та/або наркоторгівлі та/або організованої злочинності, або у зв'язку із переліченим;
- (i) застосування сили для досягнення незаконного статевого акту; або
- (j) цілеспрямованого насильства проти жінок у контексті збройного конфлікту» [7].

Статтею 211А Кримінального кодексу **Мальти** встановлено, що «... При винесенні вироку особі, засудженій за умисне вбивство або замах на умисне вбивство особи жіночої статі, суд,

призначаючи покарання, повинен належним чином врахувати, чи вбивство або замах на вбивство: (а) було результатом насильства, вчиненого інтимним партнером, з яким жертва була або все ще перебуває у стосунках, або чоловіком, з яким жертва перебуває чи перебувала у шлюбі; або (b) було результатом насильства, вчиненого членом або членами сім'ї; або (c) було вчинене з мізогінічних мотивів; або (d) було скоєно з причин, що стосуються честі правопорушника, репутації сім'ї, або з причин, пов'язаних з релігійними або культовими віруваннями чи практиками; або (e) було скоєно з мотивів, пов'язаних із гендером, гендерною ідентичністю, статтю або сексуальною орієнтацією жертви; або (f) було скоєно в результаті сексуального насильства або дій сексуального характеру; або (g) було скоєно через те, що жертва займалася проституцією, піддавалася сексуальній експлуатації або була жертвою торгівлі людьми з метою сексуальної експлуатації, і суд повинен розглядати наявність будь-якої з зазначених обставин як фактор, що перешкоджає пом'якшенню покарання» [8, с. 112-113].

Статтю 111.а «Вбивство жінки з обтяжуючими обставинами» КК Хорватії передбачено наступне:

«(1) Особа, яка вчинила вбивство жінки на ґрунті статі, карається позбавленням волі на строк від десяти років до довічного позбавлення волі.

(2) При визначенні складу злочину, передбаченого частиною 1 цієї статті, враховується, що злочин було скоєно проти близької особи, особи, над якою злочинець раніше знущався, вразливої особи або особи, яка перебувала у підлеглому або залежному стані, або що злочин було скоєно в умовах сексуального насильства або у зв'язку із відносинами, які ставлять жінок у нерівне становище, або що існують інші обставини, які вказують на те, що це є гендерним насильством» [9].

У статті 21 («Феміцид») «Закону про покарання за насильство проти жінок» Коста-Рики зазначено, що «покаранням у виді позбавлення волі на строк від двадцяти до тридцяти п'яти років карається особа, яка вбила жінку, з якою вона перебувала у шлюбі чи у фактичному шлюбі, незалежно від того, чи був він зареєстрований» [10].

Водночас, можемо спостерігати і протилежні тенденції у світовій практиці у цьому контексті. Так, в Аргентині планують вилучити з Кримінального кодексу поняття «феміцид», яке ввели до аргентинського законодавства у 2012 році. Згідно зі ст. 80 Кримінального кодексу цієї країни, феміцид – це вбивство жінки, скоєне чоловіком в контексті гендерного насильства. Тобто вбивство жінок чоловіками на ґрунті ненависті карається суворіше, ніж вбивство без такого мотиву. «Ми збираємося виключити формулювання «феміцид» з Кримінального кодексу Аргентини, тому що адміністрація захищає рівність перед законом, закріплену в нашій Національній Конституції. Жодне життя не є ціннішим, ніж інше», – повідомив міністр юстиції Маріано Кунео Лібарона у соцмережі X. Чиновник послався на слова президента Аргентини Хав'єра Мілея, який назвав фемінізм «викривленням концепції рівності, яка лише прагне отримати привілеї, протиставляючи одну половину населення іншій». «Незалежно від статі ми всі рівні перед законом і заслуговуємо на однаковий захист і повагу», – додав Лібарона [5].

Тим не менше, прокуратура Аргентини зазначає, що коріння феміциду лежить у «системі, яка зберігає соціальні порядки влади, контролю і гноблення чоловіків над жінками». У 2023 році Аргентина повідомила про 322 феміциди, а на порталі Statista підрахували, що більшість жінок, загиблих від феміциду, були вбиті у себе вдома чи в оселі, де вони проживали разом з кривдниками [5].

Підсумовуючи зазначене вище, можемо зробити висновки, що тенденції до криміналізації феміциду у світі набирають обертів. Так, на сьогодні у тому чи іншому вигляді передбачено кримінальну відповідальність за вбивство жінки на ґрунті статі вже у декількох державах (Коста-Рика, Кіпр, Мальта, Хорватія, а з осені 2025 року – Італія). Окрім того, варто згадати про Аргентину, в якій останніми роками ведеться активна дискусія з приводу вилучення з Кримінального кодексу поняття «феміцид», яке міститься там вже майже 15 років, – це пов'язано з тим, що залишається чимало спірних аспектів у цьому питанні, які, між іншим, можуть викликати також категоричне несприйняття появи такої новели й у інших національних законодавствах про кримінальну відповідальність. Сумніви у доцільності криміналізації феміциду пов'язані, зокрема, з наявністю вже давно існуючих кримінально-правових механізмів, які дозволяють притягнути вбивцю до кримінальної відповідальності, не виокремлюючи саме жіночу стать потерпілої особи, тим самим забезпечуючи при цьому принцип рівності всіх перед законом. Також питання можуть виникати й у площині встановлення відповідного мотиву, що зумовить складнощі у правозастосуванні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. UNODC and UN Women, *Femicides in 2023: Global Estimates of Intimate Partner/Family Member Femicides* (11.2024). United Nations. URL: <https://www.unwomen.org/sites/default/files/2024-11/femicides-in-2023-global-estimates-of-intimate-partner-family-member-femicides-en.pdf> (дата звернення: 3.02.2026).
2. Кожні 10 хвилин у світі член сім'ї вдома вбиває жінку чи дівчину (25.11.2025). BBC News Україна. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/cn7kmk2lk88o> (дата звернення: 3.02.2026).
3. Dahl J. Italy approves draft law outlawing violence against women (08.03.2025). POLITICO. URL: <https://www.politico.eu/article/italy-approves-draft-law-targeting-killing-of-women/> (дата звернення: 3.02.2026).
4. Рейнсфорд С. Італійський парламент одноголосно проголосував за криміналізацію феміциду (26.11.2025). BBC News. URL: <https://www.bbc.com/news/articles/c1dzip050yn2o> (дата звернення: 3.02.2026).
5. Барсукова О.В Аргентині планують виключити поняття «вбивство жінок» з Кримінального кодексу (27.01.2025). Українська правда. Життя. URL: <https://life.pravda.com.ua/society/v-argentini-ponyattya-femicid-mozhut-viklyuchiti-z-kriminalnogo-kodeksu-shcho-ce-za-zlochyn-306102/> (дата звернення: 3.02.2026).
6. Codice Penale della Repubblica Italiana No. 1398 (19.10.1930). Upt.: 09.01.2026. Portale Normattiva. URL: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:regio.decreto:1930-10-19;1398> (дата звернення: 3.02.2026).
7. The prevention and combating of violence against women and domestic violence and for related matters law (2021). Office of the Law Commissioner, Republic of Cyprus. URL: [https://www.olc.gov.cy/OLC/OLC.NSF/E05815D6C4BB3F3CC225887E003E0ADD/\\$file/The%20Prevention%20and%20Combating%20of%20violence%20against%20women.pdf](https://www.olc.gov.cy/OLC/OLC.NSF/E05815D6C4BB3F3CC225887E003E0ADD/$file/The%20Prevention%20and%20Combating%20of%20violence%20against%20women.pdf) (дата звернення: 3.02.2026).
8. Criminal Code of Malta (10.06.1854). Upt.: 11.08.2025. Legislation Malta. URL: <https://legislation.mt/eli/cap/9/eng> (дата звернення: 3.02.2026).
9. Kazneni Zakon Republike Hrvatske (21.10.1997). Upt.: 13.11.2025. Zakon HR. URL: <https://www.zakon.hr/z/98/kazneni-zakon> (дата звернення: 3.02.2026).
10. Ley de Penalización de la Violencia Contra las Mujeres No. 8589 (12.04.2007). Instituto Nacional de las Mujeres. URL: https://formatos.inamu.go.cr/SIDOC/archivosLibros/ley_de_penalizacion_de_la_violencia.pdf (дата звернення: 3.02.2026).

Дата першого надходження рукопису до видання: 3.02.2026

Дата прийняття до друку рукопису після рецензування: 20.02.2026

Дата публікації: 5.03.2026

© Боднарук О.М., Шевчук А.В., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0